பருகுவாரிற்புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கும்
முருகுவிம்முகுழலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

இ-ள். நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லிக் கைப்பொருளறுதலாலே அவரைத்துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தும்பி தேனுள்ளகாலத்துக் கொம்பொசியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத் தூற்றுவனபோல ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க. (ச)

செல்வர்மனத்திணோங்கித்திருவின்மாந்தர்நெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றாகிப்பூந்தாதினிதினொழுகிக்
கொல்லும்மாவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவஃகுநெறிசேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

இ-ள். திருமிக்கார்மனம்போலே மேனோக்கி, செல்வமில்லாதார் நெஞ்சுபோலே பகலேஇருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதுபோலே ஒழுகி, பாம்புபோலேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நட்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறையும் வழிபொருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

"யானைக்கயிற்றிற்புறத்தன" என்றும், "எடுத்துநிறுத்தன்ன" என்றுங்கூறுதலின், வழியை யோங்கியென்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயுணர்த்திற்று. * "மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச், சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர், பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக், கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்" என்றார்பிறரும். மாவின்மயங்கியென்றுபாடமோதிப் புலிமுதலியவற்றான் மயங்கியென்றுமுரைப்ப. (ரு)

சுனைகள்கண்களாகச்சூழ்ந்தகுவளையிமையா
வனையலாகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினைவபோலும்வரையின்றருவியினிநினடி
நனைகொள்போதுவேய்ந்துநாதம்பாடுகின்றான்.

இ-ள். தன்னைச்சூழ்ந்தகுவளை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்தைநோக்கி அவற்கிரங்கி யழுவனபோலும் அருவியையுடையவரையிற் சுனைகளிலே யாடி நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிகளைமறைத்து நாதனைப் பாடாநின்றானென்க. (சு)

வேறு.

செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்றென்றி
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனேதுய்த்தகியல்பென்றி
கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர்பூம்பிண்டிக்கோமானே
யிஃதேநின்சொலியல்பென்றலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனை அனுபவிக்குஞ் சென்றென்று கூறாநின்றாய்: ஆன்மாவொன்றாதலின், அவனனுபவிப்பனென்றாய்; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தவனாய்நின்று எய்தான், பிறனுமாய்த் துய்ப்பனென்றாய். கோமானே! நின்வார்த்தை இரண்டுபெட்டிருத்தலின், நினக்கஞ்சித் தொழுதேனென்றானென்க. (எ)

உண்டேதனதியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார்த்துநாற்காதம்வண்ணமாலைசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்துபூம்பிண்டிக்கோ. ானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். உணருங்காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டேயென்றுகூறாநின்றாய், உண்டாய அந்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லையெனவுரையாநின்றாய், ஆதலிற் கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

ஒருபொருளிலே யுண்டுமில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு, தூணியில்லை. தூணியில்லாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றாக. இதனால் உயிர்தனக்கே உண்டுமில்லையுந்தங்கின. இத்தன்மைவேறுபாட்டால் அங்கில்லை. (அ)

காதலாலெண்வினையுங்கழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்வினையுமழியாவென்றுமறைதியாற்
போதுலாய்த்தேன்று[illegible]துப்பொழிந்துவண்டுதிவண்டுலாங்
கோதைதாழ்[illegible]ம்பிண்[illegible]கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இறைவ[illegible]த்த காதலாலே எண்வினையுங் கழிவனவென்று கூறாநின்றாய், அக்காதல[illegible]ந பாவகாரியங்களிலேவைத்தால், எண்வினையு நீங்காவென்றுஞ் சாற்றாநின்றாய்; [illegible]தலாற் கோமானே! நின்னைத்தொழுதேனென்றானென்க.

இவை இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே "எண்மர்கவிழ்ந்தனர்" என்பதனாலுணர்க. இவை தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (௯)

வேறு.

இனிதினிங்ஙனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவர்சித்திரகூடமுன்னுதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதர்வாழ்வதோர்
பனிகொள்பூம்பொழிற்பள்ளிகண்டானரோ.

இ - ள். இங்ஙனம் மிடற்றினினிமையோடே யேத்தி வலஞ்செய்துவிட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்ததென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து - விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை. (௧௦)

புல்லுமல்லியும்போகுயர்நீள்கழை
நெல்லுநீர்விளைதேழலுங்கோரையு

மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா
நல்லவேநுகர்வார்பள்ளிநண்ணினன்.

போகுயர்நீள்கழைநெல் - வளர்ந்தமூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலேவிளைந்த கேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

இ - ள். ஊனைநுகராதே புன் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே நுகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணினனென்க. (கக)

க. அரியகொள்கைபராரமுலைந்திடை
மருவிவீடுவேளைக்குறுமாட்சியர்
விரியவேதம்விளம்பியநாவினர்
தெரிவிறீத்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார். (கஉ)

உ. வள்ளியின்னமிர்தும்வளைவாழையின்
றெள்ளுதீங்கனியுஞ்சிலதந்தபின்
வெள்ளமாரியனுப்விருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியினருவந்தோம்பினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கிற்றாபதபக்கம்; "நீர்பல்கான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச் - சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்-கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல் - வானகத் துய்க்கும் வழி." என்பனவும், நின்றனவுமாம்.

இ - ள். கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குநடுவே மருவி மாட்சியையுடையராய் நாவினராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர், வள்ளிக்கிழங்கையுங் கனியையுங்கொடுத்த பின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே! இனி யுண்பாயாகவென்றுகூறி நெஞ்சமுகையுடையவர்கள் உவந்து பேணினரென்க. (கங)

பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்
வீங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய
னாங்குநாமுமளக்குவமென்றுதம்
மோங்குநட்டுரையொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லவிடம். "பாங்கர்ப்பல்லி" என்ப.

இ - ள். அங்ஙனம்பேணினபின்பு மாதவர் இவன் மதிபோலேஎல்லாக்கலையு நிறைந்தகல்வியன், தத்துவத்தின்கேள்வியன், அப்படியானஅவ்விடத்து நாமும் இவனையறியக்கடவேமென்று தங்கட்டுரை ஒன்றிரண்டைக் கூறினரென்க. (கச)

ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டுசமுத்திரநீந்துவா
னுய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டிலிங்கியாவையு
மெய்தினார்களுமுய்பவென்றோதினான்.

இ - ள். அவர்கூறுகின்றவளவிலே சீவகனுங்கூறுகின்றவன், கல்லைக்கழுத்திலேகட்டிக் கடலைநீந்துகின்றவன் பிழைப்பனாயிற் காமநுகர்ச்சியோடே இவ்விடத்து விரதங்களை யெய்தினவர்களும் பிழைப்பரென்று நூல்களையெடுத்தோதினானென்க.

இவர் மனைவியரோடே துறத்தலிற்றொடர்ப்பாடென்றான். (௧௫)

வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
மூடுகூறையின்மூடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை
பீடிலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனமோதினவன் வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைக்கட்டுதல், சீவரம் போர்த்தல், கபாலமேந்துதல், வேதாந்தியாதலென்றுகூறிய இத்தன்மையன பிறவிக் குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றுமோதினனென்க. (௧௬)

ஏமநன்னெறியெங்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாமுந்துணிகுவங்
காமன்றாதைநெறியின்கட்காளைநீ
தீமையுண்டெனிற்செப்பெனச்செப்பினான்.

இ - ள். யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி; இஃதொழிந்தன நீகூறியவாறே தூய்மையில்லாதவழி; அது யாமுந்தெளிந்திருப்பேம்; திருமால்கூறிய இவ்வழியிடத்திற் றீங்குண்டாயிற் காளாய்! நீசொல்லென்றுஅவர்கூற, அவனுஞ்சொன்னானென்க. ()

வேறு.

௧. தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பநில்லா
பாங்கலாவினைகளென்றார்பகவனாரெங்கட்கென்னி
னோங்குநீண்மரத்திற்றூங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவல்
பாங்கரிற்பழங்கடுய்ப்பப்பழவினைபரியுமன்றே. (௧௮)

௨. அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழலைந்தினின்று
சொல்லியவகையினோற்பத்துணியும்வெவ்வினைகளென்னிற்
கல்லுண்டுகடியவெம்புங்கானுறைபுறவமெல்லாம்
புல்லியவினைகள்வென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே. (௧௯)

௩. நீட்டியசடையமாகிநீர்மூழ்கிநிலத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவிளைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கயமூழ்கிக்காட்டினின்று
வீட்டினைவிளைக்கவேண்டும்வெளிற்றுரைவிடுமினென்றான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். எங்களுக்குப் பகவனார் உறியிலேகிடந்து இவற்றைநுகரத் தீவினைகள் நில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின்; மரத்திற் பக்கத்தே தூங்கும்வாவல்

பழங்களை நுகர அதற்கும் இருவினைகழியுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேநின்று பகவனார்கூறிய வகையிலேநோற்க வெவ்வினைகள் அறுமென்னின்; கல்லையுண்டு வெம்புங் கடியகானிலே உறைபுறவுகளெல்லாம் இருவினையை வென்று முதுகுகாணுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே யாங்கள் மேலானகதியை விளைப்போமென்னின்; காட்டிற் கரடி காட்டினின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால் நம்பு யனில்லாதவுரையைத் தவிர்வீராகவென்றானென்க. (௨0)

க. கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
யிலைவளர்குரம்பையங்கணிருநிலஞ்சேக்கையாக
முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்
மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகளுமாயுமன்றே. (௨க)

உ. வெண்ணிறத்துகிலினங்கண்வீழ்ந்துமாசாகிநின்ற
வொண்ணிறவுதிரந்தன்னையுதிரத்தாலொழிக்கலாமே
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினாற்பிறந்தபாவங்
கண்ணிறமுலையினார்தங்கலவியாற்கழிக்கலாமே. (௨௨)

௩. நுண்டுகில்வேதலஞ்சிநெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தழல்சுடாதுமாமே
கண்டத்தினாவியார்தங்கடிமனைதுறந்துகாட்டுட்
பண்டைச்செய்தொழிலிற்பாவம்பறைக்குற்றாற்பறைக்கலாமே. ()

௪. நோய்முதிர்குரங்குபோலநுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினூழ்த்துவீழுமிவ்வியாக்கையின்னே
வேய்முதிர்வனத்தினின்வென்றானுருவொடுவிளங்கநோற்றுப்
போய்முதிர்துறக்கத்தின்பம்பருகுதல்புரிமினென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

௩. சுடாதும், உம்மை-இசைநிறை. கண்டத்திலேபுழுகையுடையார். இனிக் கண்டத்தினாவியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையையுடையாரென்று முரைப்ப. "பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை" என்றார் வளையாபதியிலும்.

இ - ள். சேக்கையினின்றுநீங்கிக் குரம்பையிலே நிலஞ்சேக்கையாகக் கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாயின், குறவர்க்கும் அந்தப் பெரிய வினைகளுங்கெடுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, வெண்டுகிலிலே வீழ்ந்து மாசாகிநின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுபோலக் கிளவியார்தம் பற்றினாலே பிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுவுமன்றி, துகில் வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் நெருப்பை உள்ளேபொதிந்து வைத்தால் அதுசுடுமல்லவோ. அதுபோல நாவியார்தம் மனையைத்துறந்து அகல அவரை நெஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டுபோய்வைத்த, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்கலுற்றாற் போக்கவொண்ணாது. ஆதலால் நீர் குரங்குபோலே காமநுகர்ச்சியைநோக்

ல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியினூழ்த்துவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ்வனத்தே ாமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்று நோற்றுப் போய்ச் சுவர்க்கத்தின்பத்தை நுகர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை. கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை. (௨௪)

மெய்வகைதெரிதன்ஞானம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிரைத்தேயாதொழுகுதலொழுக்கமூன்று
மிவ்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

இ - ள். ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அங்ஙனமறிந்தபொருள் களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற்கெடுத்து உயிரைக்கெடாதே அவ்வுயிருய்யும்வகை யொழுகுதல். இம்மூன்றும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவினையுங் கெடுமென்றானென்க. (௨௫)

குன்றனுரைப்பக்கேட்டேபாகத்தார்குடும்பநீக்கி
யின்றுகண்விடுக்கப்பட்டேம்யாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவனெறியைச்சேர்ந்துவீட்டுநன்னெறியைப்பெற்றார்
சென்றதுபரிதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்ந்தான்.

இ - ள். சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு நல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினை யுடையார் தம்மனைவியரைத்துறந்து, யாம் இன்று நின்னாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டே மென்று கூறிப்போய் இறைவன்வழியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழி யைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்ந்தா னென்க.

வட்டமென்றது - நாடோறும் வட்டமாய்வருதலை. (௨௬)

வேறு.

அசைவுதீர்ந்திருளஃகியகாலையே
வசையினீங்கினார்வழிகாட்டலிற்
றிசையுமாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்
மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினார், இன் - அசை.

இ - ள். உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த் தேவருலகினு மில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனமிளைப்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே குற்றத்தினின்று நீங்கினார் வழிகாட்டலிற் றிசையையும் ஆற்றையுந் தெளிந்துகொண்டு போனானென்க. (௨௭)

வேறு.

படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநாடது

வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினியதனெல்லையெய்தினான்.

இ - ள். புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடந் தழுவப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர்மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதுமினியது; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயரையுடையது. அதனெல்லையைச் சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே.

இ - ள். இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத்தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலிற் றக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவைதங்குதலிற் றக்கநாடு. (உகூ)

க. சண்பகநறுமலர்மாலைநாறுசாந்
தொண்பழுக்காயினோடுருவமெல்லிலை
யுண்பதமியாவர்க்குமூனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னதே. (௩0)

உ. கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லரங்கணிநாடகமகளிராய்நுதற்
சுரும்புசூழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அந்நாட்டுவயலிற் றாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர, அதனுதலிலே கிடந்த செந்நெல், மகளிர் நுதலிற் றிலகக்கோலத்தை யொத்தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்மைத்தென்க.

அணைந்து - அணைய. சுரும்புசூழ்தாமரையென்க; சுரும்பு - மயிர்க்குவமை. சண்பகமாலைமுதலியன யாவர்க்குங்குறைவின்மையிற் பிறந்தபுகழென்க. (௩க)

வண்டுவாழ்கொடுந்துறைக்கன்னிவாளைமே
னண்டுகிருற்றெனநடுங்கிநாணினால்
விண்டொளித்தூண்டுறந்தொடுங்கும்வீழ்புனல்
கொண்டபூங்கிடங்கணிநகரங்கூறுவாம்.

இ - ள். ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருற்றென நாணத்தாலேநடுங்கி அவ்விடத்தைக்கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்து ஒடுங்குமாறுபோலே, வளைந்த துறையில்! வாளை தன்மேலே நண்டுகிருற்றென நடுங்கியொடுங்கும் ஆழ்ந்தபுனலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குசூழ்ந்தநகரி இனிக் கூறுவேமென்றாரென்க. (௩உ)

அகழ்கிடங்கந்துகிலார்ந்தபாம்புரி
புகழ்தருமேகலைஞாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முகஞ்
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

இ - ள். மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்புரி மேகலை; ஞாயில் முலை; கோபுரந் திங்களையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி சிகழிகையென்க.()

நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லமிர்
தூட்டினுமதனைவிட்டுறைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிறைகொண்மாநகர்
சூட்டுவைத்தனையதச்சுடர்பொனிஞ்சியே.

அ - ள். அந்தப்பொன்னிஞ்சி மந்தரமென்று பேர்நாட்டியவரையாலே கடலைக்கடைந்து அமிர்தத்தையூட்டினும் அந்நகரைவிட்டுப்போய் உறைவாரின்மையின், இந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்ததென்க.

இனி அகரம் பண்டறிசுட்டாக்கி அம்மணிவரையைநாட்டியென்றும், உறைநரின்மையின் நிதிதங்குமென்றுமாம். (௯௪)

எறிசுறாவிளையவரேந்துபூங்கொடி
மறிதிரைவரைபுரைமாடமரக்கலம்
பெறலருந்திருவனாரமிர்தம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

இ - ள். பேரொலிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மறிதிரையாக, மாடம் மரக்கலமாக, மகளிர் அமுதாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர் வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம். (௯௫)

வேறு.

மதியகடுரிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்மாலைவீழ்ந்துபொன்செய்நன்கலன்கள்சிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடுபொலிந்ததன்றே.

மயிர்முடிகுலைதலின், முத்தமாலைவீழ்ந்தது.

இ - ள். அந்நகரிற் றெருவெங்கும் மாலைவீழ்ந்து பேரணிகலங்கள் சிந்துதலாலே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தாலொத்ததோர் தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற் புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (௯௬)

வேறு.

கேமமாபுரமெனுங்கேடில்வில்லிசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்

தாமநீணெடுங்குடைத்தரணிகாவல
னும்மவேனரபதிதேவனென்பவே.

இ-ள். உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும் பெயரை யுடைய பொன்னகரில், இசையையுங் குடையையுமுடைய அரசன்பெயர் நரபதி தேவனென்று கூறுவாரென்க. (கூஎ)

க. அங்ககர்க்கரசனேயனையவாலட்டகை
மெய்ந்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகன்
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமழுங்கண்ணியன்
மைந்நிகர்மழைக்கணார்மருட்டவைகுவான். (கூஅ)

வேறு.

உ. வார்சிலைவடிப்பவீங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயன்றுலைத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற
சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ-ள். அங்ககரிக்கு அரசனையொத்த வாண்டகை வடிவொப்பில்லாதவன், வேதத்தையுடையவாணிகன், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையுந் தாரினையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தேதங்குவான், வில்லைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன். அவன்மனைவி நிப்புதிபெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாந் தன்பெயரையும் அழகையுமெழுதினதொரு பெண்மையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றாளென்க.

ஆகியெனவே நுகரும்பருவத்தாளென்றார். (கூகூ)

மாசிலாள்பிறந்தஞான்றேமதிவலான்விதியினெண்ணிக்
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்
றாசுலாமல்குலாட்குத்துணைவனும்புணர்மினென்று
பேசினானன்றுகொண்டுபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

இ-ள். அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி நூலாலேயெண்ணி, இவளை கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக்கணவனும்; அவற்குக்கொடுங்களென்று கூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும் இவள் அவனைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திடுதலைப் பேணுநின்றானென்க.

தன்கணவரல்லாதார் இவட்குஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன்றப் பலரையும் நோக்குகின்றவளை மாசிலாளென்றும், காசிலாளென்றும் பெயர்கூறினார். (ச஠)

தாழ்தருபைம்பொன்மாலைத்தடமலர்த்தாமமாலை
வீழ்தருமணிசெய்மாலையிவற்றிடைமின்னினின்று
சூழ்வளைத்தோளிசெம்பொற்றூணையேபொருந்திநோக்கு
மூழ்படுகாதலானையொருபிடிநுசுப்பினாளே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

இ - ள். அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கு நுசுப்பினளாகிய தோளி, பொன்மாலை பூமாலை விரும்பு மணிமாலையென்கின்ற இவற்றிடையே தூணைச் சார்ந்து, மின்போலேநின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டுவருகின்ற காதலானை, அவர்களினுளனோவென்று நோக்குமென்க. (௬௧)

சேயிழைகணவனுகுந்திருமகன்றிறத்துநாளு
மாயிரத்தெட்டுநேர்ந்தவாரமிர்தடிசிலூட்டி
யேயினவகையினாலேயாறிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி - ஊட்ட.

இ - ள். சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனாகிய திருமகன தோன்றுதற்பொருட்டு நாடோறும் அமுதுபோலுமடிசிலை விருந்திற்கு ஊட்டாநிற்க, அவட்குப் பன்னிரண்டாகிய எல்லையை யுடைய யாண்டுகள் கழிந்தனவென்க.

* "எந்திறத்தவலங்கொள்ளல்" என்றாற்போல. (௬௨)

முருக்கிதழ்குலிகமூட்டிவைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த்
திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பணைமுலைத்தேம்பெய்கோதை
புரிக்குழற்பொன்செய்பைம்பூட்புனையிழைகோலநோக்கித்
தரிக்கிலாதுருகிநையுந்தடமலர்க்கோதைநற்றாய்.

இ - ள். முறுவன் முதலியவற்றையுடைய திருவினது கவினிறைந்த புனையிழை கோலமுதிர்ச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருகி நையாநிற்கு மென்க. (௬௩)

மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுகமழைக்கண்மாசில்
பூவொடுபுரையுஞ்சாயல்புனைநலந்தனித்துவைக
வேவடுபிணையினோக்கியிழைவளைகழலநின்ற
தாய்படுந்துயரமெல்லாந்தாரவனீக்கினானே.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினைமருட்டுநோக்கு.

இ - ள். மதிமுகத்திலே மாவைவருத்து நோக்கினையுடையவாகிய கண்ணினையுடைய கேமசரி தனித்துவைகுதலின், ஏவுண்ட மான்பிணைபோலே நோக்கி வருந்தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாஞ் சுபத்திரன் நீக்கினானென்க. (௬௪)

போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங்
கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே
யாதுநீகவலவேண்டாவாரழகுடையநம்பி
காதலான்றவத்தின்மிக்கான்கண்ணுறுநாளையென்றான்.

ஊதுமே, ஏகாரம் - வினா. ஒன்றே, ஏகாரம் - தேற்றம்.

---

* புறநானூறு, ௨௫௪.

இ - ள். பூநெகிழ்ந்தபோதே வண்டுநுகருமல்லவோ? அத்தன்மையதொன்றே மகளிர்க்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள்காதலிக்கப் படுவான், இவளை நுகர்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் நாளைத் தானேவந்தெதிர்ப்படும்; இனி நீ சிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தானென்க. (௬௫)

வே று.

பொன்னிலத்தெழுந்ததோர்பொருவில்பூங்கொடி
மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தள்வீங்கிருள்
பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்கட்பேதையூர்
துன்னினன்றொடிகழற்குரிசிலென்பவே.

இ - ள். அவ்வளவிலே குரிசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழலையுங் கண்ணினையுமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளி விட்டுவிளங்குவதோர் நலத்தினளாகிய பேதையூரைச் சேர்ந்தானென்க. (௬௬)

மல்லிகைமணங்கமழ்மாலைவார்குழற்
சில்சுணங்கிளமுலைச்சிறுமிதந்தையுஞ்
செல்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ
பல்கதிர்மணியொளிபரந்தபூணினான்.

இ - ள். பூணினனாகிய மாலைமுதலியவற்றையுடைய மடந்தைதந்தையும், அங்ஙனந் துன்னின சீவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (௬௭)

தென்றிசைமுளைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவதொத்தவண்
மன்றல்கொண்மார்பினான்வந்தொரானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனுதற்சிந்தியா.

இ - ள். அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முளைத்ததொருஞாயிறு நிலத்தேநடந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினான், வடக்குநோக்கி வந்து மந்திரத்தியானஞ்செய்து, அவ்விடத்தே ஓரால் நிழலிலே மகிழ்ந்திருந்தானென்க.

சீவகன் வேற்றுநாட்டின் சுவைகளை அறிந்து நுகரவேண்டுமென்றதற்குத் தேவனும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியை யெய்துமிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையிற் போதல் உளதாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாரைக் கண்டாற் பின்பு இராசமாபுரத்தை நோக்குவனென்றுணர்க.()

க. குடைகவித்தனையதுகோலமாமுடி
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்வில்வளைந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே. (௬௮)

உ. குறங்கணிமயிரொடுகோலமார்ந்தன
பிறங்கிபவுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின

கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டகு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே. (௫0)

௩. வரையகன்மார்பிடைவரைமூன்றுள
புரைதபுபொன்புரைநாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்களுமமரர்கோன்களிற்
றுருவுகொட்டகைக்கையின்வடிவுகொண்டவே. (௫௧)

௪. இலங்குபொன்*னிருவரையணையவேந்தலுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவரக்குழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்நாபியுமினிதுநாறுமே. (௫உ)

௫. தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றசூற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றோளைய
கடிப்பகைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லடுத்தமூக்கருமணிவயிரத்தோட்டியே. (௫௩)

௬. வார்ந்திலங்கெயிறணிபவளமாண்டவாய்
ஆர்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை
தேர்ந்தனன்றிருமகள்கணவனுமெனத்
தீர்ந்தனன்சொல்லலைஇத்தேர்கொண்டேறினான்.

இவையாறுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமெதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னாகிய பெரிய மலையையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சிசிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத் தாழ்ந்து சுற்றுருத் தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுகி வளைந்திருத்தலின் வாயின்வடிவும் புலியின்வாயை யொக்கும்; எயிறணிந்த அவ்வாய்தான் வார்ந்து நிறத்தாற் பவளத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னையொக்குநாவுஞ் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும்; தோட்கட்டுங் குடமுழாவையொக்கும்; ஒழுகநோக்குதலிற் றோள்களும் ஐராவதத்தின் கையையொக்கும்; அகங்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறைதிரண்டு தோரையவாய் வெண்சிறுகடுகும் நுழையாதபடி நெருங்கின கைவிரலுந் தம்மளவிற்கேற்ற சூற்கெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமார்பிலே உத்தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரையுமுள; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த பொற்பினையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக்கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்றும்; குறங்குந் தாமணிந்தமயிரோடே கோலமார்ந்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்தஉறுப்புக்களிற் காட்டிற் பெருத்தவழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக் கொண்டன; உள்ளடியுந் தாமரையையொக்கும். ஆதலான், இவன் றிருமாலாமென்று தன்னிலேயாராய்ந்தான். அங்ஙனமாராய்ந்து சொல்லலைஇ அவனன்றென்று ஐயந் தீர்ந்தனனாய்த் தேரிலே கொண்டேறினனென்க.

* இறுவரையென்று பலபிரதிகளிலுமுள்ளது.

"ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற் - செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பு" என்றார் முருகாற்றுப் படையிலும். தோரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை. (நிச)

தேரிவரூர்ந்தனர்செல்லவுத்தலைக்
கூருகிர்விடுத்ததோர்கோலமாலையைப்
பேரிசைவீணையிற்சூட்டிப்பெண்கொடிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

இ - ள். இவர்கள் தேரையேறினராய்ச்செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே பெண் கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலியவலர்த்திக்கட்டின கழுநீர் மாலையை வீணையி லேசூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (நிரு)

வேறு.

வீங்கோதவண்ணன்விரைததும்புபூம்பிண்டித்
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானைத்
தேவர்பெருமானைத்தேனார்மலர்சிதறி
நாவினவிற்றாதார்வீட்டுலகநண்ணாரே.

கடல்வண்ணன் - நேமிஸ்வாமிகள்.

இ - ள். கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்பிண்டி யிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவர்பெருமானை மலரைத்தூவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றானென்க, (நிகூ)

அடல்வண்ணவைம்பொறியுமடட்டுயர்ந்தார்கோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்றுணர்ந்தான்
காசின்றுணர்ந்தான்கமலமலரடியை
மாசின்றிப்பாடாதார்வானுலகநண்ணாரே.

இ - ள். உயிர்க்கிழவனை வருத்துதலியல்பாகவுடைய ஐம்பொறியையும்வென்ற இருடிகள்தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுதிருவடியை நெஞ்சிலழுக் கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச்சேராரென்றானென்க. (நிஎ)

பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தழும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணாரே
வீட்டுலகநண்ணார்வினைக்கள்வராறலைப்ப
வோட்டுடைபெண்குணனுங்கோட்பட்டுயிராவே.

பூத்தொழியா - பூத்துமாறாத.

இ - ள். கடல்வண்ணனை நாத்தழும்பும்படி எத்தாதார் வீட்டைச்சேரார்; அங்ங னம் வீடுபெறாதார் பின்பு வினையாகியகள்வர் வழிபறித்தலாலே எண்குணனும் அவர் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு ஓடுவரென்றானென்க.

எண்குணம்-அநந்தஞானாதிகுணங்கள். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகரப்பெறாமை யாலுளதாம் பற்று ஒழியின்றாய்வருவதன்றி நுகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல்

கூடாதாயிருந்ததென்பது கருத்து. முன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுற்றேமென்றாள். இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (௫அ)

வேறு.

முத்துமிழுமுந்நீர்மணிவண்ணன்மூன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவான்றன்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன்னாளுவந்திவளோடொப்பானோர்
வித்தகனை யின்னேபெறுகவெனவுரைத்தாள்.

இ-ள். நிப்புதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும் மணிவண்ணன்றனைக் கேமசரிபாடக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவள்கருத்துந் தன்கருத்து மொத்தலில், தான் ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெறவேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினாளென்க. (௫௯)

வேறு.

நிலந்தினக்கிடந்தநன்னிதியந்நீணகர்ப்
புலம்பறப்பொலிவொடுபுக்ககாலையே
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோக்கமு
முலங்கொடோளுறுவலிநோக்குமொத்தவே.

மண்டினக்கிடந்தநிதி.

இ-ள். அறத்தாற்றேடின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தந்தீரும்படி சென்று புக்கவளவிலே, கேமசரிநோக்கமும் பிள்ளையார்நோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க. (௬0)

வேறு.

கண்ணுறக்காளையைக்காண்டலுங்கைவளை
மண்ணுறத்தோய்ந்தடிவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணிறைநாணுமுடைந்தனவேட்கையு
மொண்ணிறத்தீவிளைத்தாளுருக்குற்றாள்.

இ-ள். காளையை அங்ஙனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, நாற்றின கையில்வளைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுறச் செறிந்து வீழ்ந்தன; மாமையும் நிறையும் நாணுங் கெட்டன; வேட்கையையுந் தீப்போல் விளைவித்துக்கொண்டாள்; அத்தீயாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (௬௧)

வாக்கணங்கார்மணிவீணைவல்லாற்கவ
ணோக்கணங்காய்மனநோய்செயநொந்தவன்
வீக்கணங்கார்முலைவேய்நெடுந்தோளியோர்
தாக்கணங்கோமகளோவெனத்தாழ்ந்தான்.

இ-ள். திருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்தஅழகிய யாழைவல்லவனுக்கு அவள் நோக்கம் வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே யவனொந்து கச்

சுக்கட்டின் வருத்தநிறைந்த முலையினையுந் தோளினையுமுடைய கேமசரியைத் திரு வோ மகளோ வென்றையுற்றுக் குறைந்தானென்க. (சுஉ)

நல்வளத்தாமரைநாணியவாண்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணிஞள்குழைந்தாளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியர்சோர்குழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவளைந்தார்.

கொற்றொழிலே கிடந்தவேல்.

இ-ள். சோர்குழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணிஞள் இவனைக்கண்டு வருந்திஞளென்று அவள்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பிஞர்; அதுகேட்டு எல்லா ரும்வந்து சீவகனைச் சூழ்ந்தாரென்க. (சுங)

நினைப்பருநீணிறைநிப்புதிசேர்ந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழிஞேக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடுபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கணகன்றாள்.

நிப்புதி - நிஸ்ப்ருதி.

இ-ள். நிப்புதி அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையானெழிலை யும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கிப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே அதனையே பார்த்து உடம்பெல்லாங் கண்ணுஞளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையாள் மீண்டுபோஞளென்றுமாம். (சுச)

வள்ளலைவாசநெய்பூசிமணிக்குடத்
தெள்ளறனீர்சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளுறவுண்டகலிங்கமுடுத்தபின்
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணிந்தார்.

இ-ள். வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்தாட்டிஞர்; பின்பு அவன்றான் கலிங்கத்தை யுடுத்தான்; உடுத்த பின்பு, அவர் கண்ணியையுங் கலத்தையுமணிந்தாரென்க. (சுரு)

மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்தீர்த்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
பைங்கதிர்ப்பொற்கலத்தாரமிர்தேந்தினர்
செங்கயற்கண்ணியர்சீரினயின்றான்.

இ-ள். கோதையர் உண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி முத்தாலே கோலமிட்டபின்பு, தன்னைக்கொண்டு புகுந்து பொற்கலத்திலே அடிசிலேந்திஞர்; தானும் அவர்புகழ்ச்சியுடனே யுண்டானென்க. (சுசு)

வேறு.

பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றின்ணைமேற்
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்பெற

நித்திலமணியுறழ்கரகநீரினு
லத்துறைவிடுத்தனனலர்ந்ததாரினுன்.

இ - ள். தாரினுனுகியசெல்வன் அங்ஙனமுண்டபின்பு பொன்னுற் பத்தியோடு செய்த திண்ணையிடத்தே தவிசின்மேலே யுறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலு நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்துவிட்டானென்க. (சுஎ)

இளிந்தகாய்கமழ்திரைவாசமீண்டியோர்
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தழுத்தியயவனக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாகுசென்றவே.

இ - ள். ஒருமுழுப்பளிங்கை யறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னிடப்பட்டனவற்றிலே இணுங்கினகாயுந் திரையுஞ்சென்றன. திரை - வெற்றிலை. இன் - அசை. இவை உபகரித்தெடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திற்றச்சர் பொன்னுற்செய்து விளிம்பு முத்தழுத்திய கைவினையையுடைய அடைப்பையிலே பாக்கும் வெற்றிலையு முகவாசமுமீண்டிச்சென்றன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி ஒன்ருக வுரைப்பாருமுளர். (சுஅ)

பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்வினைத்
தேசிகம்படத்துடைத்துமிழ்ந்துதேங்கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனன்மணிசெய்குண்டலம்
வீசிவில்விலங்கிவிட்டுமிழவென்பவே.

தேசு - தேசிகமெனத்திரிந்தது.

இ - ள். குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக்காலும்படி வெற்றிலையைச் சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்வினை ஒளியுண்டாகத்துடைத்து அதனை யுமிழ்ந்தபின்பு வெற்றிலையைத் தின்ருனென்க. (சுக)

க. பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவைவேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிவைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசுங்கதிருமிழ்வபாவியேன்
கண்ணையுமனத்தையுங்களங்கொண்டிட்டவே.

"பண்ணுலாம்" என்பதுமுதல் "கலைத்தொகை" ஈருக ஒன்பதுமொருதொடர்.

இ - ள். பண்ணொத்த கிளவி தன்னுடைய வல்குலும், மேகலையுந் துகிலுமாகிய இவை, பாவியேன் கண்ணையும் மனத்தையுந் தமக்கிருப்பிடமாகக் கொண்டு விட்டன வென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்று ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (எ0)

உ. கடிகமழ்குழலினுற்கட்டிமெய்யெலா
நடுவொசிநோன்சிலைப்புருவத்தாற்புடைத்
தடுமலர்நெடுங்கணுலாவிபோழ்ந்திடாக்
கொடியவளிளமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

இ - ள். சிலையாகிய புருவத்தாலேயடித்து மலைவையடுங் கண்ணாகியவாளாலே யிரைப்போக்காதகொடியவள், என்மெய்யையெல்லாந் தன்குழலாகிய கயிற்றாலே ட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லுமென்க.

சிலை ஒற்று; "உயிரும்புள்ளியுமிறுதியாகி" என்னுஞ் சூத்திரத்தின். முலைதான் ருத்தலுடைமையிற் றானும்வினைமுதலாம். கட்டி - கட்டவென்க. (எக)

௩. கடியனகச்சிறைற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பரந்துமுத்தணிந்தவெம்முலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவென்னையென்செயா.

இ - ள். இயல்பாகமணமுடையவாய்க் கச்சிறைற்கட்டப்பட்டனவாய் எழுது கொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத்தணிந்த முலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; என்னைப்பெற்றால் எல் லாஞ்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகிற் றெழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனங்கொடிய வர்கள் ஒன்றாற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. (எஉ)

௪. கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டப்பூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

இ - ள். கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிக்கப்பட் டனவாய்க் கடைகுழலுதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல், செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாநிற்கும்; ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்பட்டன வாய் எப்பொழுதுந் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றுங் கீழ்ப்போந்துகிடக்கும் படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. உள்வெறுவியன வுமாம். (எங)

௫. காதலமைமைகணனுமளயடககககண்ணெனுந்
தூதினாற்றுணிபொருளுணர்த்தித்தான்றமர்க்
கேதின்மைபடக்கரந்திட்டவாட்கணாள்
கோதநீரமுதமுமுலகும்விற்குமே.

இ - ள். வாட்கண்ணினையுடையாள் தன்வேட்கையெல்லாந் தன்கண்ணுள் ளேகிடத்தி அக்கண்ணென்கின்றதூதாலே தான்றுணிந்தபொருளை எனக்கறிவித் துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றாதபடி மறைத்தநோக்கம் அமுதத்தையு முலகையுந் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

தன்னுளேயென்பதூஉம் பாடம்.

வேறு.

௬. மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டிமீளிமைதீர்த்துமின்னு
நகுகொடாமணிகணல்லதெளித்துக்கொண்டெழுதிநன்பொன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றழன்றுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுகடாங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர்தலிற் கண்கருகினவென்றார். மீளிமை - கொங்கையின்வலி.

இ - ள். முல்லைப்பூவினது திரண்ட தேன்பரக்குங்கோதையுடையமுலைகள் தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி நின் றம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் கனைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்கச்சாகிய முகபடாத்தையும்வைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேநின்றுகொல்ல மாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆளைச்செறுத்துநோக்கி நெஞ்சழன்று கண்கருகின வென்க. (௬)

௭. தேன்கறிகற்றகூழைச்செண்பகமாலைவேற்க
ணூன்கறிகற்றகாலனொண்மணித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைநுதலோர்கூற்றங்குவிமுலைநமன்கைப்பாசம்
யான்பிறனளியன்வாழ்வானாசைப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வேற்கண் - கண்ணென்னுமாத்திரை. *"கருங்கண்ணன்" போல. பிணியால் உடம்பைவாட்டலின், ஊனைமேயக்கற்றவென்றார்.

இ - ள். சண்பகமாலைதன்கண் காலன்கையில்வேல்; நுதல் நிகரில்லாத அவன்றான்; முலை அவன்கையிற்பாசம்; இங்ஙனமாகவும் யான் உயிர்வாழ்தற்கு ஆசைப்பட்டிராநின்றேனாதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். மக்களிலல்லேனென்பது. காலன் - கூற்று. கூற்று, நமனென்பன சுட்டுப்பெயர். இனிக் காலன்-கூற்றத்திற்கு ஏவல்செய்யுமவனுமாம். ()

வேறு.

௮. திருவிற்குங்கற்பகத்தெரியல்மாலையா
ருருவிற்குவிளக்கமாமொன்பொற்பூங்கொடி
முருகற்குமநங்கற்குமெனக்குமொப்சடை
யொருவற்கும்பகைத்தியாலொருத்திவண்ணமே.

†"மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா ருளவே" என்னும் பொதுவிதியாற் குளந்தாது குளத்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின், அவை குளங்கரை, குளக்கரைபோல உறழும்வழக்கினவல்லவென்பதறிவித்தற்குச் "செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான" என்றுகூறினமையிற் சண்பகங்கோடெனமுடித்ததூஉம் பொதுவிதியன்றிச் சிறப்பின்றாதலாற் றேவர் அவ்வாறு கற்பகத்தெரியலென்றமையுணர்க.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௫௬.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௬௭.

இ - ள். கற்பகத்திற் றெரிதலையுடைய மாலையார்ந்ததோர் உருவிற்கு விளக்கமாம் பூங்கொடி, திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக்கும், இறைவற்கும் பகைத்தியாயிராநின்றாள்; ஒருத்தி வடிவிருக்கும்படி யென்னெனக.

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங்குதலிற் பகையென்றான். திருவிற்கோரென்பதூஉம் பாடம். இனிப் பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற்கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின்றாள்; எனக்கும் அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றாளென்றுமாம்.(எஎ)

கூ. சலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகாளைதா
னலத்தகையவளலநினைப்பாய்கனு
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யானைமன்னவ
னிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தையறிவித்தான்.

இ - ள். காளைதான், களங்கொண்டிட்டன வென்பதுமுதலியவற்றையெல்லாங் கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையையுடையவள் நலத்தைநினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம் "கண்ணுற" "நல்வள" என்பனவற்றிற் கூறினார். (எஅ)

இடியுமிழெறிதிரைமுழக்கிற்பல்லியங்
கொடியணிவியனகர்க்குழுமியார்த்தெழக்
கடிமணமியற்றினார்கடவுணாளினால்
வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

இ - ள். நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவுந் திரைமுழக்குப்போலவும் பல்லியந்திரண்டார்த் தெழாநிற்க, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினாரென்க. (எகூ)

மணிக்குடமழுத்திவைத்தனையதோளினான்
கணிக்கிடங்கொடாநலங்கதிர்த்தகாரிகை
யணிக்கிடனாகியவரிவைதன்னொடும்
பிணித்திடைகொடாதவன்பெற்றவின்பமே.

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழவிடங்கொடாத நலம். பிணித்து-பிணிக்க.

இ - ள். தோளினானலத்தை அரிவையதுகாரிகைதன்னோடும் அவரங்மனம் பிணித்தலின், அவன்பெற்றவின்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. (அo)

பூந்துகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை
யேந்தியமணிவரையிரக்கநீர்த்தரங்
காய்ந்தவன்றோளிணைநாகமாகவைத்
தீந்ததக்கடலவற்கமுதமென்பவே.

இ - ள். துகில் பொருநிரையாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை வரையாக, தனதருள் நீரினசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவைத்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்ததென்க.

இவற்றான் முயக்கமும், அதரபானமுங் கூறினார். அவன்காட்டக் காண்டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினார். (அக)

சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்குழற்
பைந்தொடிபடாமுலைகுளிர்ப்பப்பாய்தலின்
மைந்தனதார்குழைந்துடையவாய்திறந்
தஞ்சிலம்பணியல்குற்கலையொடார்த்தவே.

இ - ள். மைந்தனுடையதார் அவன்றன்மார்பிற் சேற்றிடையிலே யுடையும்படி பைந்தொடிமுலை குளிர்ப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்புங்கலையும் ஆர்த்தன வென்க.

அவள் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினனவனென்க. யானை பாய்தலின், தூசி சேற்றிலே யுடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்த்தாரென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வேறு.

கோதையுங்குழலும்பொங்கக்குவிமுலைக்குழங்கன்மாலைப்
போதுகப்பொருதுநானும்பொருகடன்முத்துமூழ்கக்
காதலுங்களிப்புமிக்குக்கங்குலும்பகலும்விள்ளார்
சாதலும்பிறப்புமில்லாத்தன்மைபெற்றவர்களொத்தார்.

இ - ள். அவன்றொழில்களைக்கண்டு அவளுந் தன்கோதையுங் குழலும்பொங்க, முலையின்மாலையிற் போதுசிந்த, பொன்னும் முத்தும் ஒன்றிலே யொன்றுமூழ்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவருங் காதலுங் களிப்புமிக்கு விள்ளாராய்த் தேவரை யொத்தாரென்க. (அங)

புனைமலர்த்தாரினானும்போதணிகொம்பனாளு
நனைமலர்க்காவுமந்தண்வாவியுநல்லவாடிச்
சுனைமலர்க்குவளைகுற்றுச்சூழ்மலர்க்கண்ணிகட்டி
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினான்மிக்கநீரார்.

இ - ள். ஊழினால் அன்புமிக்காராகிய தாரினானுங் கொம்பனாளுங் காவினும் வாவியினும் ஆடிக் குற்றுக் கட்டி இங்ஙனம் நல்வினையின்பயத்தைநுகர்ந்து செல்லாநிற்பரென்க. (அச)

பொழிந்துகுகாதல்பூண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்காளையுமற்றோர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வளைத்தோளிதன்றோ
டழிந்துவீழருவிக்குன்றிளுய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

இ - ள். நிறைந்து புறந்தோன்றுகின்ற காதலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக்கத்தைக்

கைவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள்சென்றன; அவ்வளவிலே,மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காளையும் வடித்துக்கொண்டாற்போலும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காவிலே சென்றுபுக்கானென்க. (அரு)

காஞ்சனக்கமுகுகாய்பொற்கனிக்குலைவாழைசூழ்ந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமரக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்
தீஞ்சுனையருவிக்குன்றஞ்சேர்பெறவேறினானே.

இ - ள். பொன்போலுங் குலைக்கமுகும், பொன்போலுங் கனியையுடைய வாழையுஞ் சூழப்பட்டுத் தன்னிடத்தே நாகத்தையுந் தீம்பூமரத்தையுமுடைய கருப்பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பகமலர் சிந்தும் இனியசுனையை யுடைய குன்றத்தை யேறினானென்க. (அசு)

தினைவிளையேனற்செவ்வாய்ச்சிறுகிளிமாதரோப்பப்
புனைவளைத்தோளிசொல்லைக்கிளியெனக்கிள்ளைபோகா
நனைவிளைகோதைநாணிப்பொன்னரிமாலையோச்சக்
கனைகழற்குரிசினண்ணிக்கவர்கிளியோப்பினானே.

இ - ள். அம்மலையிற் றினைவிளைந்தபுனத்திற் கிளியை மாதரோட்ட, அக்கிளி யவள்சொல்லைத் தன்னினத்தின்சொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக, அவள் அதற்கு நாணிப் பொன்னரிமாலையை யோச்சினாளாக, பின்னும்போகாமைகண்டு அவள் கருத்துமுடித்தற்குக் குரிசில், அக்கிளியையணுகி யோட்டினானென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவிகூர்ந்ததனைத் தீர்த்தபடி மேற்கூறுகின்றார்()

கொந்தழல்வேற்கணாலென்னுவிகூட்டுண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே
னுய்ந்துழைப்பணிசெய்வேனோவுடம்பொழித்தேகுவேனோ
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பரவினானே.

இ - ள். எரிகின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணாலே என்னுயிரைத் திறை கொண்டகொம்பே! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியைப்பரவவந்தேன், பாவாய்! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்யக்கடவேனோ? இறந்துபடக்கட வேனோ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று பரவினனென்க. (அஅ)

வீணையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழ்கனியும்வென்றபைங்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர்தாமேவாணிகம்வல்லரென்னாப்
பூண்முலைபொதிர்ப்பப்புல்லிப்புணர்நலம்பருகினானே.

பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனோவென் றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறீர்ந்ததாதலின், அச் சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்றுமகிழ்ந்தான். அம்மொழி கூறலாகாமையிற் கூறிற் றிலர்.

இ - ள். வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்லினையுடைய வாணிகமகளிர் நாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பருகினானென்க.

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல். (௮௯)

திங்களங்குழவிசெவ்வானிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமார்பிற்பூண்டகுளிர்கதிராரமின்ன
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டுகண்டுசொன்னான்
கங்குறுனீங்கலுற்றுக்கம்ழ்மலரணிந்ததாரான்.

இ - ள். தாரான் பிறை செக்கர்வானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே தனது குங்குமமார்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படி நீங்கி மங்கையுடனிருந்தவளவிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தைகூறினானென்க. (௯௰)

மணிவண்டிம்மாதர்கோங்கைமதுவுணவந்தபோழ்துங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேபிரங்கலின்றாய்த்
துணைவண்டுதுஞ்சினீயுந்துஞ்சுவையென்றுநின்கட்
பணிகொண்டதின்மையாற்றான்பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு - அண்மைவிளி. இருக்குமே, ஏகாரம் - வினா.

இ - ள். வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, நின்பெடை அவ்விடத்தே இறந்துபாடுமின்றாய் வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்ஙனேயன்றோ: தானிறந்துபடிற் றுணைவண்டாகியநீயும் இறந்துபடுவையென்றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்குமல்லவோவெனச் சொன்னானென்க.

பணியென்றது - மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவனதேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (௯௧)

குழவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனாய்முறுகியிப்பால்
விழைவுதீர்கிழவனாகிவிழுக்கதிருலந்துவீழ
மழலைவண்டுழலக்கமல்லிகையலங்கல்சூட்டிக்
குழல்புரைகிளவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்ந்தான்.

இ - ள். வெய்யோன், முன்புகுழவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனாய்வெம்மைமிக்கு மீளும்பகுதியிற் கிழவனாய்க் கதிருலந்துபடுதலின், சீவகன் வண்டுழலும்படியலர்ந்த அலங்கலைச்சூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்ந்தானென்க.

உம்மை - இசைநிறை. (௯௨)

திருத்துயில்பெற்றமார்பன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப
வருத்தமுற்றசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்
பொருத்தலும்பொன்னனாளைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்
பருச்சுடர்ப்பவளநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கவுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அம்மார்பன் மாலையுழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத்தத்...

யுற்று இளைத்தகோதை தன்கண்ணாகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவளைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவளத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச்சேர்ந்தா னென்க.

துயிறல் - தங்குதல். (கசு)

அல்லியுட்பாவையன்னாளறிவுருவகையினேற்றி
மெல்லவேதிறந்துநீக்கிமின்னுவிட்டிலங்குபைம்பூட்
கொல்சினமடங்கலன்னான்கொழுநிதிமாடநீந்திப்
பல்கதிர்ப்பரிதிபோலப்பாயிருளேகினானே.

இ - ள். மடங்கலன்னான், திருவையொப்பாள் திறக்கின்றவோசை கேட்டறி யாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்திறந்து பின்பு முடியத் திறந்து நீந்திப் பரிதிபோலே இருளிலேபோனானென்க. (கச)

தாளுடைத்தடங்கொள்செவ்வித்தாமரைப்போதுபோலும்
வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைத்தடத்தின்வைகி
நாளினும்பெருகுகின்றநகைமதியனையகாதற்
கேள்வனைக்கனவிற்காணாள்கிளர்மணிப்பூணினாளே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் போகின்றவளவிலே, பூணினாளாகிய தாமரைப போதுபோலுமுகத்தினாள், தன்முலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும்வளருகின்ற பிறை யையொத்த காதலையுடைய கணவன்றன்னைக் கனவிலே காணாளாயினாளென்க.

கனாக்காண்கின்றவள் அவன்போகக்கண்டாளென்க. (கரு)

அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினாளைக்
கரந்தவன்கங்குனீங்கக்கதிர்வளையணங்குமென்றோள்
வரந்தருதெய்வமன்னாள்வைகிருளனந்தமேறிப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகியபொன் - சுணங்கு.

இ - ள். முலையினாளையொளித்து அவன் அங்ஙனம்போகாநிற்க, அவள் கன வாலேவிழித்து அனந்தறீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையும் பரந்து பார்த்து முறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

வளைவருந்துந்தோள். கணவற்கு நினைத்தனகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். ()

திருமணிகுயின்றசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்பனாடன்
கருமணிப்பாவையன்னான்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

இ - ள். மணியாற்செய்த கொம்பனாள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையை யொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணாளாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவுந்தேடி, நாகந் தன்கண்ணாகிய மணியையிழந்து வருந்துவ தனை யொத்தாளென்க. (கஎ)

வேறு.

யாண்டையாயையவஞ்சினேனுருயி
ரீண்டுடம்பொழித்தேகவலிக்குமா
னீண்டதோளவனேநிறையாளிலேன்
றீண்டுவந்தெனத்தேனின்மிழற்றினாள்.

ஒளிக்கக்கண்டுகொளென்று முன்பும் விளையாடுவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகநினைந்து யாண்டையாயென்றும், அஞ்சினேனென்றுங்கூறினாள். நீண்ட தோள் - உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். ஐயனே! நீயெவ்விடத்தேநிற்கின்றாய்; யானஞ்சினேன்; இனிநீதானேவாவென வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது; ஆதலின், நிறையழிந்தேன்; இனித் தீண்டுவந்தென மிழற்றினாளென்க.

தீண்டுவந்தென்றாள், கண்டேன் சீதையை யென்றாற்போல. (கஅ)

கனிகொள்காமங்கலந்துயிரொன்றலி
னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
பனிகொண்மாமதிபோற்பசப்பூரயான்
றனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

இ - ள். மங்கையர், அன்புகனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பர்; அத்தன்மையில்லாதவிடத்து இனியரல்லரென்பது முன்புகூறுகின்றநீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றியொழுகுகின்றநாளிலே பனிமூடியமதிபோற் பசக்கும்படி யான்றனிப்பது நினக்குத் தக்கதோ? கூறாயென்றாளென்க. (கக)

கழலுநெஞ்சொடுகைவளைசோருமாற்
சுழலுங்கண்களுஞ்சூடுறுபொன்னென
வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
நிழலினீப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

இ - ள். ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும்போகாநின்றது; கண்களும் பாராநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென அழலாநின்றது; ஆதலின், ஆற்றலேன்; யானிங்ஙனமாகவும், நீ நிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையுங் கைவிடுதியோவென்றாளென்க.

ஐயவோ, ஓ-இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ - ஓகாரம் - வினா. (சoo)

திருந்துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்
புரிந்துசூடினும்பூங்கொடிநுண்ணிடை
வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சநீ
கரிந்தியாளையக்காண்டலும்வல்லையோ.

இ - ள். மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், இடைமுரியுமென்றறி

யாதபேதாய்! நினது நுண்ணிடை வருந்தாநிற்குமேயென்றுகூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருதி நையக் காணுதலும் வல்லேயோ? என்றாளென்க.

ஓகாரம் - வினா. (௧0௧)

தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
கண்டுதேவர்கனிபவென்றேத்துவாய்
வண்டுகூறியவண்ணமறிந்திலேன்
விண்டுதேன்றுளிக்கும்வினைத்தாரினாய்.

இ - ள். வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவளைப்படைத்தபொழுது, அயனூர்தாங் கண்டு, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோமேயென்று வருந்துவரென்று முன்னிலைப்புறமொழிகூறிப் புகழாநின்றவனே! தாரினாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன்; அறியின், இங்ஙனம் விடேனென்றாளென்க.

தேவரென்றது ஒருவனைக்கூறும்பன்மை. *"மண்மேற் - றேவரென் றேயிறு மாந்து" என்றார்பிறரும். இனி இவள்வாயையும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிர் வருந்துவரென்றுமாம். (௧0௨)

வேறு.

முலைவைத்ததடத்திடைமூழ்கலுறிற்
றலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனேதெருளேனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்ததடம்-யாம்பிறந்தவிடமுஞ் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று முலைதான் அருள்பண்ணிவைத்த தடம். இது கொண்டுகூறிற்று; †"எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாக மெல்லாங்கவர்ந்திருந்து" என்பமேலும். இருவரும் முன்புஉறாதிருத்தலின்மையின், உறிலெனவே முன்பு ஊடறீர்த்துக்கூடநினைக்கிலென்பதுபெற்றாம். நின்வலைவெல்லாம் வருத்தமாயிற்றென்பதுதோன்றச் சிலைவித்தகனேயென்றாள். எவனென்னும் வினா என்னெனநின்றது.

இ - ள். சிலைவித்தகனே! உயிர்காவலனே! நீகூறிய தடத்திடையிலே ஊடறீர்த்துக் கூடநினைக்கிற் றலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவுகின்றநீ இப்பொழுது, சலிப்பித்தாய்; இதற்குக்காரணந் தெளிகின்றிலேன்; இதற்குக்காரணமென்? அருளிச்செய்யாயென்றாளென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலைவாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்தைவருவாயென்க. (௧0௩)

கடனித்திலம்வைத்தகதிர்ம்முலையின்
னிடமெத்துணையத்துணையும்மெழுதி

* திருவாசகம், திருச்சதகம், ௬.

† இலக்கணையாரிலம்பகம், ௧௨௫.

யுடனொத்துறைவானுறைவாரலனேன்
மடனொத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

எழுதி - எழுத.

இ - ள். வடமணிந்தமுலையினாலே தன்மார்பிடமெவ்வளவுண்டு அவ்வளவும் யானெழுத, என்னுடனேயொத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தேவாரானாயின், என்னுயிர்வாழுநிலைமை முற்பட்ட அறியாமையையொக்குமென்றாளென்க.

அது வண்டைக்கூறியதனைத் தானறியாதிருந்தது. ஒத்துளது-ஒருசொல். முலையெங்குந் தொய்யிலெழுதி யுறைவானென்றுமாம். (௧௦௪)

பெறுமன்பினளென்பதுபேசினலா
லறுமன்பினளென்றறிவாரிலையா
லிறுமென்பொடினைந்துநைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவனேநணுகாய்.

கமழ்தார் - பெயர்மாத்திரை.

இ - ள். நறிய தாரவனே! நீ நிகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுற்றத்தார் இவள் நாடோறும் பெறுமன்பினளென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பினளென்று கூறுவாரில்லை; உருகுமென்போடு நைவேற்கு இன்னுமருளி நணுகாயென்றாளென்க. (௧௦௫)

நுனைசீறடிநோவநடந்துசெலே
லெனதாவியகத்துறைவாயெனுநீ
புனைதாரவனேபொயுரைத்தனையா
லினையேனொழியத்தனியேகினையே.

இ - ள். தாரவனே! இப்பொழுது தீவினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியே யேகினாயாதலின், முன்பு எனதாவியகத்தேயுறைவாய்! நின்னுடைய சீறடிநோவ நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யை யுரைத்தாயென்றாளென்க. (௧௦௬)

பருமுத்துறையும்பணைவெம்முலைநின்
றிருமுத்தகலந்திளையாதமையா
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தங்கும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற்றைப் பின் பிரிதல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறாக ஈண்டுக்கூறினாள்: முத்து - கண்ணீர், பணை - பிழைத்தல், வெம்மை - காமத்தீயாலேவெவ்விதாதல்; கண்ணீர்தங்கும் யான்பிழைக்கும் வெவ்வியமுலையென்று.

இ - ள். நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய முலைகள், தம்முன்னேநின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதேநிற்றலின், அதனை முயங்காமையாலாற்றுகின்றனவில்லை; ஆதலின், நீமருமத்திடத்து முன்பே தீப்பட்டதொருபுண்ணிலே காய்ந்தவேல் நின்றெரியுந்தன்மையைச் செய்தாயென்றாளென்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன்னின்றுமுயக்கங்கொடாததினை வேலிற்குமுவமை. இத்துணையும் எதிர்பெய்துபரிதல். *"உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியான், முலையை யிங்ஙனங் கூறினாள். (௧௦௭)

புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வழையேவரையேதிரையே
யினமாமணிசூழெரிபூணவனைத்
துனையான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

இ - ள். மயின்முதலியவற்றைவிளித்து நும்மைத்தொழுதேன்; இனி யான் பூணவனை இன்னுஞ் சேரப்பெறுவேனோ? பெறுவேனாயின், அவனிருக்கின்றவிடத்தைக் கூறீரென்றாளென்க. (௧௦௮)

கொடுவெஞ்சிலைவாய்க்கணையிற்கொடிதாய்
நடுநாளிரவின்னவைநான்மிகுமா
னெடுவெண்ணிலவின்னிமிர்தேர்பரியா
தடுமால்வழிநின்றறனேயருளாய்.

தேர் - நிலவினையுடைய மதி; அது வட்டத்தாற் றேருருள்போறலிற் றேரென்றாள்.

இ - ள். கணையினுங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகாநின்றது; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானுமடாநின்றது; இவ்வளவுக்கு என்கூற்றிலே நின்று, அறக்கடவுளே! அருளாயென்றாளென்க. (௧௦௯)

கயலாலிவையென்றுகவிழ்ந்துகிடந்
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா
மியலாததுவோவினியேற்கினியீ
ருயலாவதுகண்மலர்காணுரையீர்.

கிடந்து - கிடக்க. அவசமாக்கித் தன்னைக்கூடாமையின், அயலேனென்றாள். உரைத்ததனைப் பொன்னுரைத்த தென்றாற்போல அவன்செய்த தொழிலென்று கொள்க. அது சொல்லிற்றெல்லாமென்றாற்போலவுநின்றது. இனியீர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று நும்மைப்புகழ்தலின், அதற்கு நீரன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யானறியாமல் நமக்குக்கூறியதெல்லாம் பிரிவையோ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பில்லையென்று நம்மிடத்து இனியேனாகிய வெனக்கு இனியீராயிருந்தீர்; நும்மை அவன் புலால்நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன்பட்டீர்; யான் கண்மலர்காளென்கின்றேன்; இனிஉய்யலாம்வழி யுரையீரென்றாளென்க. (௧௧௦)

நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்
பொறிநீரபுனைந்தெழுதிப்புகழும்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல்.

வெறிதாரவனெவ்வழியேகினனீ
ரறிவீருரைாயீரமர்தோளிணைகாள்.

நெறித்தநீர் - கடல்.

இ-ள். அவனிணைவையமர்ந்த தோளிணைகாள்! பொறித்தாற்போலுந் தன் மையவாக வளையையுமுத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்புகழும் மணத் தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினன்; முயக்கைநெகிழ்ந்துபோகவிட்டநீர் அவன் போனவிடமறிவீர்; நும்மை இன்னும் யான்புகழ்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறீ ரென்றாளென்க. (கசக)

இழுதார்சுடர்வேலிளையானகலத்
துழுதீருடன்வெம்முலைகாள்வயிரத்
தொழுவாய்விடையைத்தொடர்கிற்றிலிரென்
றழுதாடடமாகவணங்கிழையே.

ஓரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை. முறித்தற்காகாமையின், வயிரத் தொழுவென்றாள்.

இ - ள். அணங்கிழை, முலைகாள்! இளையானகலத்தே சேரச் சிலநாளுழுதநீர் அவ்வுழவின்பயனை முற்றப்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவனைத் தொழுவாய்ப் பிணித்திலீர்; நுமக்கும் அஃதரிதாயிற்று; இனி யான்செய்வதென்னென்று நடமாக அழுதாளென்க. (கசஉ)

தகைவாடியதன்னிழல்கண்ணுருநீர்
வகைவாடிவருந்தியழூவதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனள்பான்மொழியே.

இ-ள். பான்மொழி, தானழுத கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழகுகெட்ட நிழல் வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்ததோழி! நீவருந்தாதே கொள், அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள், முடிவில் அவர் நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவித்தாளென்க.

ஓகாரம் - எதிர்மறை. இனிப் பளிங்கிற்றோற்றிய நிழலுமாம். (கசங)

வெறிமாலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமாலைபுனைநிழல்காணலளாய்
நெறிநாடியபோயினணீடினள்கண்
டெறிவால்வளைகொண்டுவரும்மினியே.

பொறிமாலை-விதியையியல்பாகவுடையாள்; பெயர்.

இ - ள். தன் தலையின்மாலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமறைதலின், பொறிமாலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணாளாய் அவள் அவன்போனவழியைத் தேடுதற்குப்போனாள்; நீட்டிப்பதுஞ்செய்தாள்; இனி யவனைக்கண்டு வளையைக் கொண்டு வருவளென்றாளென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம். (கசச)

மடமாமயிலேகுயிலேமழலை
நடைமாணனமேநலமார்கிளியே
யுடனாடுமெனையனையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைம்மொழிசோர்ந்தனளே.

நலமார் மழலைக்கிளி.

இ-ள். யாழ்போலு மழலைமொழியை யுடையாள், மயில் முதலியவற்றை விளித்து, என்னுடனேவிளையாடும் என்னையனையென்றவளவிலே உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

ஐயனையென்னும் இரண்டாமுருபிற்குத் தேடுமினென்னும் வினைவருவிக்க. ()

வேறு.

க. மல்லுறையலங்கன்மார்பன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறைநாகுவேய்த்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வில்லுறைபுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றே
யில்லுறைதெய்வநோக்கியிரங்கிநின்றுரைக்குமன்றே. (ககசு)

உ. புண்ணவாம்புலவுவாட்கைப்பொலன்கழற்புனைந்தபைந்தார்க்
கண்ணவாம்வனப்பினனைக்காமனேகண்டபோழ்தும்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படாமுலைப்பரவையல்குற்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பிணையனாட்குய்தலுண்டோ. (ககள)

ந. கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதுற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிறுநீங்க
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டுங்
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்றைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

காமனே, ஏகாரம்-பிரிநிலை. புண்ணையவாவும் வாள். பெண்ணவாயும் பாடம்.

இ-ள். மலையிடத்தேநின்ற இளைய வேய்போலுந் தோண்முதலியவற்றை யுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தனளாய்க் கிடந்தவளவிலே, அவளைநோக்கி வருந்திநின்றுகூறுமில்லுறைதெய்வம், கைமுதலியவற்றை யுடைய கண்ணவாவும்வனப்பினனைக் காமனேயுட்படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையை யெய்துவதோராசை நெஞ்சிலேநிற்கு மென்றால் இவட்குப் பிழைத்தலுண்டோ, தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலாலே யினியவாகிய கவளத்தைத் துற்றும்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுங் களிறு நீங்கப் பிடிக்குக் கடத்திடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ, அதுபோல ஊடநீர்த்துப் புணருங் கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையவட்குப் பிழைக்குந்தன்மையுண்டாமோ வென்றுகூறிற்றென்க. (ககஅ)

முயங்கினன்சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சோ
வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பரிவுமஞ்சி

யியங்குவானின்றவாவி தாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னின்றநீலமாமணிமூலையினாளே.

ஊனம்-பழி. பரிவு-இறந்துபாடு. பொன்-பசப்பு.

இ - ள். தெய்வம், நினதிறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பரிவுமாமென்று கூறுவனபோலும் முயங்கினான்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின், மூலையினாள், வருந்து நின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டுநின்றவாவியைப் போகாமற் றாங்கினாளென்க.

அவன் "துணைவண்டுதுஞ்சினியுந்துஞ்சுவை" என்றதனைநினைந்து ஆற்றினாள். தன் றெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வநினைப்பித்தது. (௧௧௯)

வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்டுகாணீர்
துஞ்சுவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சுதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுளென்றாள்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சீறடியினாளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, வண்டுகாளென்றாள்.

இ - ள். சீறடியினாள், காமன்சொன்னவண்டுகாள்! நீங்கள் இறந்துபடுவேனது துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுட் டெய்வமாவீராகவென்றாளென்க.

நும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி இரங்காதநும்மைக்கண்டு இரக்கமுந் தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீரென்றாள்; "இருக்குமேயிரங்கலின்றாய்" என்றானாதலின். இது தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (௧௨௦)

நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமூலைநுசுப்பிற்றேய்ந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாற்போன்மெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசுட்டிவனப்பொடுமூளைத்ததன்றே.

வீங்குமூலையை யெடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துநுசுப்பாலே பந் தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகூறினார். வருந்துமென வருவிக்க. இனி நுசுப்புப்போற் றேய்ந்தென்றுமாம்.

இ - ள். நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனேவெந்தாற் போலேயுருகாநிற்க, வானுக்கிட்டசுட்டிபோலே வெள்ளிவந்து மூளைத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினாள். (௧௨௧)

எரிதுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றழுதலாலே
யரிகுரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிரிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசேர்ந்துசொன்னாள்.

ஈண்டி - ஈண்ட.

இ - ள். எரியைச்சேர்ந்த தளிர்போலே மயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போ

சையினின்று நீக்கி வருத்தமுற் றழுதலாலே, அவ்வோசை அகத்திலுள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர்திரண்டவளவிலே அவணற்றாயாகிய சிப்புதியணுகி ஒருமொழிகூறி ளைன்க. (கஉஉ)

விழுத்திணைப்பிறந்துமிக்கவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்
றிழுக்கமொன்றானுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின்றிவிண்ணோன்வச்சிரநுதியினிட்ட
வெழுத்தனான்றந்தவின்பமின்னுநீபெறுதியென்றாள்.

அயன் வச்சிரத்தாலிட்டவெழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

இ - ள். உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்கநெறியிற் றப்பொன்று மின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேரையரிந்து நாம் முன்செய்த தவத்தினாலே யெழுத்தன்னான்வந்துதந்தவின்பத்தை வழுக்குதலின்றி இன்னும் நீ யேபெறுவையென்றாளென்க. (கஉ௩)

பிறங்கினகெடுங்கள்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவர்பேசி
னிறங்குப்வீழுமேலாயோங்கியவெண்ணில்யோனிப்
பிறந்தவர்சாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிக்
கறங்கிசைவண்டுபாடுங்கோதைநீகவலலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்துவிழும்; பிறந்தவரெல்லாருஞ் சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர்; இன்னுங்கூறின், மிக்கவனப்புக்களெல்லாம் ஒருகாற்கெடும்; அங்ஙனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவர்களெல்லாரும் புணர்வரேயென்று பார்த்து நீ கவலாதேகொள்ளென்றாளென்க.

பிறங்கினகள்யாவுமெனவும், பிரிந்தவர்புணர்வரெனவுமாறுக. (கஉச)

எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநீர்ப்புள்ளியற்றாம்
பிரிவின்கட்பிறந்ததுன்பம்பெருங்கடலனையதொன்றா
லுருகிநைந்துடம்புநீங்கினிம்மையோடும்மையின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேட்டுமன்றே.

இ - ள். காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற் பெறுமின்பம் நீர்த்துளியையொத் திருக்கும்; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றாயிருக்கும்; ஆதலின், இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்கள்யாக்கைநீங்குமாயின், இம்மையினும் மறுமை யினுஞ் செய்துகொள்ளுநன்மையின்றி, இரண்டிடத்துப் பெறும்பயனையும் பெறா ரென்று உணர்ந்தார்கூறக் கேட்டிருப்போமல்லவோ? ஆதலின், இதுதகாதுகாணென் றாளென்க.. (கஉ௫)

மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னினொத்திறக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபனியினீங்கு
மின்னிசையிரங்குநல்லியாழினியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினாக்கமழுங்குதற்கென்னையென்றாள்.

இ - ள். இனியசொல்லாய்! மக்களிளமை மிகவும் நீர்மொக்குளையொக்கும்; அவரின்பம் மின்னொத்துத் தோன்றிமாயும்; அவர்செல்வம் வெயிலைக்கண்டபனி போல்நீங்கும்; ஆதலிற் றீவினையினுக்கம் அப்படிவலிதாயிருக்கும்; இதற்குவருந்திப் பெறுவதென்னையென்று ஆற்றுவித்தாளென்க.

இசையொலிக்கும்யாழின் இளியென்னுநரம்பு. (கஉகு)

பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந்துவைத்து
நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்குல்
வெஞ்சிறைப்பள்ளியாகவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்
தஞ்சிறைப்படுக்கலாதார்தம்பரிவொழிகவென்றாள்.

பஞ்சு - ஆகுபெயர்.

இ - ள். நஞ்சுகுடிகொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய வல்குலாலே புறத்தே காவலிட்டுவைத்து முலைத் தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங்கும்படி தம்பாலே யகப் படுத்தமாட்டாதமகளிர் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிர்வாராகவென்றாளென்க.

இது கேமசரி தன்னிலேகூறியாற்றினாள். தாய்கூற்றுமென்பர். (கஉஎ)

வாசமிக்குடையதாரான்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றப்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாவியளல்லதெல்லாம்
பேசினோர்பிணையன்மாலைபிசைந்திடப்பட்டதொத்தா
ளேசுலாம்பாவையல்குற்றூமணிப்பாவையன்னாள்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னாள் வாசமுடையதாரான் வண்டினுக்குக்கூறிய வார்த்தையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயிரொன்றையுமு டையவள் அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாஞ்சொல்லிற் பிசைந்துபோகட்ட தொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க.

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினை வினைமுதலொடு முடிந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநிற்றல் *"பல்வழி" என்றதனைக் கொள்க. (கஉஅ)

பையரவிழுங்கப்பட்டபசுங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரிதுயரின்மூழ்கவிதிர்விதிர்த்துருகினையு
மையிருங்குழலினுடன்மைந்தனைவலையிற்சூழ்ந்து
கையரிக்கொண்டுங்காணாள்காளையுங்காலிற்சென்றான்.

அரவு - விகாரம்.

இ - ள். பாம்புதீண்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்துயரத்திலே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், பெயரியல், கூஉ.

மூழ்கும்படி நடுங்கி நெஞ்சுருகி நையுங்குழலினுள், தன்கணவனை வலைபோலே கை யரிக்கொண்டுதேடியுங் கண்டிலள்; அவனுங் காலாலேநடந்துபோனானென்க.

காற்றுப்போலேயென்றுமாம். (௩௨௯)

காழகச்சேற்றுட்டீம்பால்கதிர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தரச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்புத்தேள்
சூழிருட்டொழுதிமூழ்கத்தீங்கதிர்சொரிந்துநல்லார்
மாழைகொண்முகத்திற்றோன்றிவளைகடன்முளைத்ததன்றே.

இ - ள். பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாகியதெய்வந் தன்கதிரை யிருளிலேகுளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசத்தல்கொண்ட முகம்போலேதோன்றி முளைத்ததென்க.

மாழை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்றாமையின், இங்ஙனங்கூறினார். (௩௩௦)

ஏறனாற்கிருளைநீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவிரைவொடுபோயபின்றை
மாறிலாப்பரிதிவெய்யோன்வருதிரைமுளைத்தவாங்க
ணாறுசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருளலுற்றான்.

இ - ள். ஏறனாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல வழி யிருளைக்கைவிடும்படி மதிதோன்றுதலாலே போய பின்பு, நிகரில்லாதஞாயிற்றினது வட்டங் கடலிலே முளைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு அணிகலங்களைக் கொடுக்க லுற்றானென்க. (௩௩௧)

வேறு.

எவ்வூரீரெப்பதிக்குப்போந்தீர்நும்மனைவியர்தாமெனைவர்மக்க
ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவர்நீருரைமினென்றாற்
கிவ்வூரேனிப்பதிக்குப்போந்தேனென்மனைவியருநால்வர்மக்க
ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுரைத்தான்சான்றோன்.

இ - ள். எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், நும்மனைவியர்எத்துணைவர், பிள்ளைகள் ஒழுக்கமுடையாரொத்துணைவர், ஒழுக்கமில்லாதார் எத்துணைவரொன்று வினவினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன், இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்கள் ஒவ்வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவனுளனென்று உணர்வுடையான்கூறினானென்க. (௩௩௨)

ஒப்பானொருமகனேநால்வரொருவயிற்றுட்பிறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்றோர்நம்பிபோல்யாருலகினினியாரென்ன
மிக்கானுரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பான்
றக்காய்குறித்ததுரையென்றான்றானுரைப்பக்கேட்கின்றானே.

இ - ள். ஒப்பானாகியஅவ்வொருமகன் றானே நான்குதாய்மாரது ஒருவயிற்றி லே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினாகை, இவனைப்போல் உலகில் இனியார்யாவ ரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன்றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும் அறிவுமிக்கவன்கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது; யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீநினைத்ததனைக்கூறென்றான்; அவனுரைப்பத் தான் கேளாநின்றானென்க.()

கற்றானஞ்சீலநடுங்காத்தவமறிவர்சிறப்பிந்நான்கும்
மற்றாங்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி
யுற்றானொருமகனேமேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்றன்னைப்
பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதார்பிறர்மக்கள்பிறரோகண்டீர்.

இ - ள். தானஞ் சீலந் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இந்நான்கும் முன்கூறியமனைவியர்; இந்நால்வர்வயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவானாகிய நல்வினை யென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக் கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரே மகப்பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றாரல்லர்; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லக்கண்டீ ரென்றானென்க. (௩௩௪)

படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றுறந்துகண்டவர்மெய்பனிப்பநோற்றிட்
டடனாகவைம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதறானமாகுந்
திடனாகத்தீந்தேனுந்தெண்மட்டுமுயிர்க்குழாமீண்டிநிற்றற்
கிடனாகுமூனுமிவைதுறத்தலேசீலமென்றுரைத்தார்மிக்கார்.

இ - ள். படநாகந் தோலுரித்தாற்போலே அகமும்புறமுந் தூயவாகத்துறந்து நோற்றுத் தம்வயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்துகொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் திடனாகத்துறத்தல் சீலமாமென்று மிக்கவர்கூறி னாரென்றானென்க.

நாகந் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சுங்காலும். (௩௩௫)

ஓவாதிரண்டுவவுமட்டமியும்பட்டினிவிட்டொழுக்கங்காத்த
றாவாததவமென்றார்தண்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாதைபாதம்
பூவேபுகைசாந்தஞ்சுண்ணம்விளக்கிவற்றாற்பூசனைதனானு
மேவாவிவைபிறவும்பூசனையென்றீண்டியநூல்கரைகண்டாரே.

ஏவா - சொல்லி.

இ - ள். அறமீண்டிய ஆகமத்தைக்கரைகண்ட இருடிகள் தாதைபாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்றாற்பூசனைதலையும், இவையொழிந்த பிறவற்றாற்பூசனைதலையும் பூசனையென்றேவி, இரண்டுவாவிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக் கங்காத்தலைக் கெடாத தவமென்றாரென்க. (௩௩௬)

இந்நால்வர்துணைவியராக்காதன்மகனிவனுவுடையார்போகிப்
பொன்னாரமார்பிற்புரந்தரராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு

மன்னாரமுக்குடைக்கீழ்வாமன்சிறப்பியற்றிவரம்பிலின்பம்
பின்னாவிளைவித்துப்பிறவாவுலகெய்தல்பேசலாமே.

இ - ள். இந்நால்வருந் துணைவியராக இவன்மகனாகவுடையார் சுவர்க்கத்தே போய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்பு சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுதையு மாண்டு வாமனுக்குப் பூசைகணடத்தி அருகந்தாவத்தையைவிளைவித்துப் பின்பு வீடு பெறுதல் உண்மையென்றே கூறலாமென்றானென்க. (௧௩௭)

மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுக்குடைக்கீழ்மாலேகண்டீர்
முட்டாதவின்பக்கதிதிறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத
மெட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிலின்பம்போல
வொட்டாவேகண்டீர்வினைபவனைத்தேறினார்க்குணர்ந்தீரன்றே.

பாதம் - அடி.

இ - ள். இன்பக்கதியைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத்தையுடைய மூர்த்தி முக்குடைக்கீழ் மாலே காண்; அவனைத்தேறினார்க்கு, பொருள் பத்தெட்டுக்கூட இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பங் கூடாத வாறுபோல வினைகூடா; இத்தன்மையை யுணர்ந்தீரல்லவோ வென்றானென்க.

ஆனும், உம்மையும் அசை. உணர்ந்தீர்-ஒருவனைக்கூறும்பன்மை. (௧௩௮)

வேற்றுவரில்லாநுமரூர்க்கேசெல்லினும்வெகுண்டீர்போல
வாற்றுணாக்கொள்ளாதடிபுறத்துவைப்பீரேயல்லிர்போலுங்
கூற்றங்கொண்டோடத்தமியேகொடுநெறிக்கட்செல்லும்போழ்தி
னாற்றுணாக்கொள்ளீரழகலாலறிவொன்றுமிலிரேபோலும்.

ஏகாரம், போலும் அசை. இன்-ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க.

இ - ள். அயலாரில்லாத சுற்றத்தாரூர்க்கே போயினும் அவருடனேவெகுண்டு ஆண்டுச்செல்லாதீர்போலப் பொதிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓரடியிட்டீர்; இத்தன்மையீர்! கூற்றம் நும்மைக்கட்டிக்கொண்டோட நுமரில்லாதவூர்க்குத் தனியேபோம்பொழுது உண்ணுமூணுக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக் கொள்கின்றிலீர்; ஆதலின், அழகன்றி அறிவொன்று முடையீரல்லிர்போலே யிருந்தீரென்றானென்க. (௧௩௯)

அளைவதுகாமமடுநறவுநெய்யொழுகுமூனும்பின்னா
விளைவதுதீவினையேகண்டீரிவைமூன்றும்விடுமினென்றாற்
றளையவிழ்கோதையார்தாமஞ்சேர்வெம்முலைபோல்வீங்கிக்கண்சேந்
துளையவுறுதியுரைப்பாரையேபாவமுணராரேகாண்.

இ - ள். அருந்துவதாகிய காமத்தாலுங் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்புவிளைவது தீவினையேகாணுங்கள், இவைமூன்றையுங் கைவிடுங்களென்று பிறர்க்குக் கூறினால், இங்ஙனந் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரை முலைபோற்பொருமிக் கோபித்து உணரார்காண், ஓ! இஃதொருபாவமிருந்தபடி யென்னென்றானென்க. (௧௪௦)

இழுதன்னவெண்ணிணத்தசெந்தடிக்கேயேட்டைப்பட்டிரும்பிற்போர்த்த
பழுதென்னும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவியர்கேளார்பால்போன்
றொழுகியழுதூறுநல்லறத்தையோர்கிலாரூன்செய்கோட்டக்
கழுகுண்ணவள்ளூரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்செய்கின்றார்.

ஓட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டம் - ஊனாற்செய்தவுடம்பு. வள்ளூரம் - ஊன்.

இ - ள். நிணத்தவாகிய தசையைப்பெறவேண்டுமென்றேயிளைத்து அவ்வள்ளூரமேசுமந்து கோட்டக்குப்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலராய்க் கழுகுண்ணும்படி அக்கழுகிற்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை யிங்ஙனம் பழுதென்னும் இரும்பாற் போர்த்த வன்மனத்தார் ஓட்டைமரச்செவியராய் அறத்தைக் கேளாரென்றானென்க. (கசுக)

கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணாளதனைக்காட்டா
ளையாவிளாம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்றென்
செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுரையாற்குறித்தவெல்லாம்
பொய்யேபொருளுரையாமுன்னேகொடுத்துண்டல்புரிமின்கண்டீர்.

இ - ள். மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிரளினளவைக் காட்டினானாக, இளையாளாகிய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள்போலே ஐயனே! விளாம்பழமே வேண்டுமென்னுநின்றீர்; அதுதருதற்கு விக்குள்வந்தடுத்தலிற் பருவமன்று; என்செய்வேனென்றுகூறி, ஆங்கவன் மற்றுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும் அவள்கட்டுரையாலே பொய்யே பொருள் கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்துண்டலை விரும்புவீராக வென்றானென்க.

பன்மை - சாதிப்பன்மை. (கசுஉ)

வேறு.

பனிமதிபொழிகதிர்பருகுமாம்பல்போன்
முனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பினார்
துனிவளர்கதிகளுட்டோன்றிநாடகங்
கனியநின்றாடுவர்கடையில்காலமே.

இ - ள். மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை உள்ளடக்குவதோராம்பல்போலு முறுவலையுடைய வாயை நச்சினார், முடிவில்லாத காலமெல்லாந் தீக்கதிகளிலே தோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு முற்றத்திரிவரென்றானென்க. (கசுங)

நிழனிமிர்நெடுமதிநிகரிறீங்கதிர்
பழனவெண்டாமரைபனிக்குமாறுபோற்
குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினார்
தொழுநிமிர்ந்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

இ - ள். ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரையஞ்சுமாறுபோலே கிள

வியார் கோலத்திற்கஞ்சினர் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை யாளுவரென்றானென்க. (௧௬௪)

வேறு.

இன்னவாறுறுதிகூறியெரிமணிவயிரமார்ந்த
பொன்னவிர்கலங்களெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டுதொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அணிகலமருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு உறுதியைக்கூறிக் கலன்களைவிரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவனும் வலங்கொண்டு தொழுதுபோயினன்; போயினபின்பு, தோளான் கடத்தைப்போகலுற்றானென்க. (௧௬௫)

கேமசரியாரிலம்பகமுற்றிற்று.

ஆ கவி ௧௫௫௬.